

VESELJE DO LETENJA

zapis osebnih izkušenj kolesarja - Christel Steinert

Med obiskom septemberskega Euro-Bike sejma leta 1995 v Friedrichshafnu, je pri meni vzbudil pozornost nenavaden trokolesnik. Moja nenehna težnja po večji mobilnosti in radovednost sta me vodili naravnost proti razstavnemu prostoru podjetja Hase iz Bochuma. S pomočjo predstavnika tega podjetja sem se kmalu znašel sedeč na tem »vozilu«. Takoj sem zaznal primerno višino sedeža, nadvse udoben sedež z naslonjalom in kakovostnim vzmetenjem. Samo krmilo je bilo, zaradi moje 24 let trajajoče bolezni (artritisa) in posledično krajše dolžine rok, zame neugodno pozicionirano. Če bi bolje segel do krmila, bi se s kolesom kar takoj odpravil na poskusno vožnjo, tako pa je ostalo samo pri nekaj metrih vožnje na razstavnem prostoru. Ampak, rešitev za mojo težavo je podjetje že imelo, čeprav na razstavljenem kolesu še ne. Po glavi mi je rojila zgolj ena misel: »To stvar moram imeti!« Od maja leta 1996 je kolo že v moji garaži, tako da lahko del moje dnevne gimnastike opravim pod milim nebom, na prostem in še bolj pomembno, na svežem zraku!

Zatem, ko sem več kot dve leti prebil v vozičku, je novembra 1995 napočil čas, ko sem s protezo lahko obvladal svojo desno koleno. Februarja 1996 je bilo na vrsti še levo koleno, ki ga še zmeraj nisem mogel popolnoma upogniti. Znano je, da je kolesarjenje možno le, kadar lahko koleno upognemo za vsaj 110°. Kljub temu mi ta prilagojen tricikel omogoča kolesarjenje, kar samo po sebi govori o tem kakšne možnosti so ponujene uporabniku tricikla.

Potem, ko so kolo v podjetju priredili glede na moje posebne potrebe, (sedež, krmilo, menjalnik, zavore, pedala, itd.), sem lahko kar takoj pričel s svojo prvo vožnjo. Kljub moji omejeni gibljivosti in

popolnoma netreniranem telesu, sem se ob spremstvu svojega partnerja v »servisnem« vozilu že prvi dan podal na raziskovalno potepanje v naravo.

Moje veselje, potem ko sem po mnogih letih, ponovno s svojo lastno silo in predvsem brez bolečin, lahko doživljal naravo, je bilo nepopisno. Čutiti veter v laseh, krasno pomladno vreme, uživati sončne žarke na koži; doživetje je pravzaprav nemogoče opisati z besedami... občasno me je preletel občutek, kot da bi imel krila. Tako enostavno in z lahkoto sem se premikal, kot bi lebdel.

Kljub zame visokim hitrostim, na precej neravni podlagi (poljska pot), zaradi sedenja čisto pri tleh (62 cm) in majhnega obsega koles (26"), nisem imel majavega občutka, kot je to značilno za visoke trikolesnike. 21-stopenjski menjalnik mi omogoča premagovati vzpone, zanesljive disk zavore, pa zagotavljajo varno ustavljanje v vsakem trenutku. Po samo dveh tednih sem se bil sposoben popolnoma sam prevažati v razdalji 8 km od mojega stanovanja. Če bi imel v bodoče željo obiskati bolj oddaljene kraje, bi kolo brez težav zložil ter ga v osebнем avtomobilu prepeljal na željeno destinacijo.

S tem mojim kolesom sem ponovno pridobil toliko življenjskega veselja, da si želim izkušnjo sporočiti tudi drugim, ki so podobno prizadeti kot sem sam, in jim s tem vliti poguma!

Christel Steiner 1996